

K článku plk. Jána Lipového „Zasazení MD do průlomu v útočném boji AS“ (Vojenská mysl, č. 3/1952, str. 33)

Plk. děl. Karel Pernica

V článku plk. Lipového „Zasazení MD do průlomu v útočném boji armádního sboru“, uveřejněném v třetím čísle minulého roku, nebyly plně zpracovány některé otázky zasazení MD do boje, které velitele nejvíce zajímají. Jedná se o tyto otázky:

1. Kdy mechanizovanou divisi zasadit.
2. Kdy musí velitel armádního sboru dát rozkaz k zasazení MD.
3. Čára zasazení a čára rozvinutí MD.
4. Dělostřelecké zabezpečení zasazení MD.

Jelikož článek plk. Lipového jinak vyčerpává obsáhlou tematiku zasazení MD, je cílem tohoto diskusního příspěvku pouze prohloubit a názorně vysvětlit ty otázky, které v uvedeném článku nebyly plně vyčerpány, neboť nesprávný jejich výklad by mohl uvést naše velitele k mylným závěrům.

A. Zasazení MD

Úloha a použití MD v útočném boji armádního sboru budou záviset na úloze a místě armádního sboru v armádní útočné operaci. Budou jiné u armádního sboru, který útočí na hlavním směru úderu armády, u armádního sboru v druhém sledu armády, u armádního sboru na směru pomocného úderu, při útoku na silně vybudovanou obranu a při útoku na obranu spěšně zaujatou.

Útok na silně vybudovanou obranu nepřítel (Armádní sbor je zasazen na hlavním směru úderu armády)

Útočné pásmo armádního sboru bude zpravidla stejné jako pásmo průlomu, t. j. 4 až 6 km při útoku na obranu nepřítel vybudovanou na 80 až 100%; 5 až 8 km při útoku na obranu nepřítel vybudovanou nad 50%.

Bojová sestava armádního sboru: dva sledy; zpravidla v prvním sledu obě pěší divise, v druhém sledu mechanizovaná divise.

Úkol pěších divísí: prolomit hlavní obranné postavení, zmocnit se postavení plukovních záloh a po zasazení svých druhých sledů splnit bližší úkol sboru, t. j. prolomit a zmocnit se celé hloubky hlavního obranného pásma (průměrná hloubka 7 až 8 km).

Ke splnění dalšího úkolu sboru — prolomení a zmocnění se pásma sborových záloh — zasazuje velitel armádního sboru svůj druhý sled.

Naskytá se otázka: kdy velitel armádního sboru zasadí svůj druhý sled (MD) a kdy se velitel armádního sboru musí k jeho zasazení rozhodnout.

Při zkoumání těchto dvou otázek je třeba uvážit tyto důležité okolnosti:

— Zdáli velitel armády plánuje zasazení armádní rychlé skupiny v útočném pásmu armádního sboru. V případě, že takové zasazení plánuje, kdy a s jakým úkolem se tak má stát.

— jaké bude vzhledem k obraně nepřítel, terénu a roční době průměrné tempo útoku divisi prvního sledu armádního sboru,

- jaká je roční doba (délka světelného dne),
- jaká je vzdálenost vyčkávacího prostoru MD od předního okraje obrany nepřítel,
- jaký je charakter bojové činnosti nepřítel,
- jaká je schůdnost terénu pro přesun a rozvinutí MD.

Zpravidla bude ARS zasazená v pásmu armádního sboru útočícího na hlavním směru armády, a to nejčastěji s úkolem: zrána D 2 vejít v průlom, prolomit z chodu pásmo sborových záloh nepřítel, rozvíjet úspěch v operační hloubce nepřítel a vytvořit výhodné podmínky pro boj hlavních sil armády s operačními zálohami nepřítel.

Z toho je patrné, že průlom celé taktické hloubky spočívá na armádních sborech prvního sledu armády, že musí být dokončen v průběhu prvního dne útoku a že k ránu druhého dne útoku musí být vytvořeny podmínky výhodné pro zasazení ARS.

Taktická hloubka obrany nepřítel může být podle terénních podmínek od 15 do 20 km.

Průměrné tempo útoku divisi prvního sledu při průlomu hlavního pásma obrany bývá mezi 1,5 až 2 km v hodině; to znamená, že ho při hloubce do 8 km překonají za 4 až 5 hodin.

Dělostřelecká příprava bude zpravidla zahájena 30 až 60 minut po rozednění, jestliže obránce neprovedl účinnou protipřípravu. Délka dělostřelecké přípravy bude 90 až 120 min. Divise prvního sledu mohou tudíž vyplnit bližší úkol sboru za 6 až 8 hodin po rozednění.

Z tohoto výpočtu je patrné, že jedním z hlavních činitelů, určujících průběh útočného boje armádního sboru, bude délka světelného dne; ta může být od 8 hodin (koncem prosince) do 16 hodin (v polovici června). Střední délka světelného dne je asi 12 hodin.

Ze schématu 1 a 2 je patrné, že k zasazení MD do průlomu postavení plukovních záloh ke společnému prolomení postavení divisních záloh může se přikročit pouze v případě, kdy nejméně jedna z pěších divísí prvního sledu jest větší částí sil zavázána do boje v pásmu praporů prvního sledu a v postavení plukovních záloh a první sled sboru nemá tudíž dostatečně průrazné síly k prolomení silně obsazeného a vybudovaného postavení divisních záloh. Zasazením MD si velitel armádního sboru zabezpečuje udržení tempa průlomu i za cenu částečného opoždění svého druhého sledu, jelikož MD bude plně zavázána do boje a bude zasazena v okamžiku, kdy divise prvního sledu budou zasazovat své druhosledové pluky a kdy dělostřelectvo bude dokončovat přesun a zaujetí nových palebných postavení k podpoře boje o postavení divisních záloh nepřítel. Ve skutečnosti bude v tomto případě MD prolomovat postavení divisních záloh společně s pěšími divisemi, při čemž hlavní údernou silou armádního sboru bude MD. Tempo průlomu bude přibližně stejné jak u PD tak i u MD.

O tomto způsobu zasazení MD možno prohlásit, že je jednou z velmi nepříznivých možností zasazení MD, kdy velitel armádního sboru jest nucen za cenu ztráty části úderné síly MD udržet přijatelné tempo útočného boje. Nevýhodou tohoto způsobu jest to, že nebude zpravidla předem zplánován a jeho plánování bude provedeno teprve v průběhu boje, to je v době, kdy MD již bude na přesunu.

Tento případ zasazení MD nelze však předem vyloučit. Jako příklad takového použití rychlé skupiny, poukazuje na zasazení frontové rychlé skupiny za Veliké vlastenecké války v Běloruské operaci.

Ze schematu je patrné, že v tomto případě dokončí PD i MD průlom postavení divisních záloh současně. Tento způsob zasazení MD má nevýhodu, že MD bude rozvinuta a zasazena se značnou časovou ztrátou, odpovídající době potřebné k organizaci těsné součinnosti mezi jednotkami MD a pěších pluků. Není vyloučena možnost, že tempo útoku v pásmu, kde MD bude zasazena, ve výhodném případě může dostoupit i 3 až 4 km, což znamená získání času. Další nevýhodou je možnost, že mezi vojsky PD a MD dojde k promíchání, které může mít velmi nepříznivý vliv na časovou hranici a dokonce může způsobit velmi nepříjemné desorganizování útoku. Je proto nutné již v míru cvičit společný boj pěších i mechanizovaných vojsk o postavení divisních záloh, t. j. zasazení mechanizovaných vojsk do prostoru, kde bojuje pěchota a způsob odpoutání mechanizovaných vojsk od pěchoty po skončení prolomení postavení divisních záloh.

Doba dosažení pásma sborových záloh je přibližně stejná jako v prvním případě, při čemž MD naváže dotyk s druhým pásmem obrany přibližně o hodinu dříve než čela PD. Tento způsob boje je výhodnější než předchozí, hlavně pokud se týká bojeschopnosti mechanizované divise, nedává však veškeré předpoklady úspěšného a plánovaného průběhu útočného boje armádního sboru.

Ze schematu 3 je patrné, že zasazení MD po skončení průlomu postavení divisních záloh divisi prvního sledu sboru je nejlepším způsobem zasazení MD. Výhodou je možnost zabezpečení zasazení MD divisi prvního sledu a plná bojová hodnota jednotek MD, které nebyly nikterak vyčerpány průlomem nebo doprolamováním postavení divisních záloh. Mechanizovaná divise neztrácí v tomto případě čas rozvíjením a sesedáním, jelikož vejde do průlomu v praporních proudech svého prvního sledu. Není tudíž zapotřebí pohyb MD na některé čáře zadržovat, čímž se dosáhne hladký a nepřerušovaný průběh útoku.

Závěrem možno říci: všechny uvedené základní možné varianty (A, B a C) mohou být velitelem AS použity. Kdy která z těchto variant bude v daném případě nejvýhodnější, určí velitel AS podle konkrétní situace.

Tak na příklad: Varianta A bude použita v případě, když nepřítel klade silný odpor a divise prvního sledu zasadí své druhé sledy k boji o postavení plukových záloh.

Varianta B bude použita v případě, kdy se nepříteli podařilo zadržet pluky prvního sledu divisi a silnými jednotkami obsadit postavení divisních záloh, při čemž útočnému boji armádního sboru hrozí ztráta tempa útoku při prolamování postavení divi-

ních záloh nedostatečnými silami divisi prvního sledu.

Varianta C bude použita v případě, jestliže

— velitel sboru předpokládá hladký průběh průlomu hlavního pásma obrany,

— síly pěších divisi prvního sledu sboru jsou dostatečné k prolomení hlavního pásma obrany,

— nepřítel má silně obsazené druhé pásmo obrany, a jestliže nepřítel v průběhu boje stahuje síly a organizuje jimi obranu na opásmu zbrových záloh.

Kdy musí dát velitel AS rozkaz k zasazení MD?

Velitel AS musí přijmout rozhodnutí na zasazení MD při variantě A nejpozději do 30 až 60 minut po zahájení útoku, při variantě B nejpozději v okamžiku boje o postavení plukových záloh, t. j. asi 1 hod. 30 min. až 2 hodiny po zahájení útoku, při variantě C přibližně v okamžiku, kdy vojska prolomila postavení plukových záloh a připravují se k boji za postavení divisních záloh, t. j. asi 2 až 3 hod. po zahájení útoku.

Rozvinutí MD

Ve všech uvedených případech zůstává veliteli MD 1,5 až 2 hodiny k provedení přesunu a rozvinutí MD. Vzhledem k tomu, že vyčkávací postavení MD při zahájení útoku bude vzdáleno od předního okraje nepřitele 8 až 12 km, je střední pochodová rychlost MD při jejím zasazení do boje 15 km, a délka proudů mechanizovaných pluků prvního sledu MD 18 km (31 tanků, 1 veliký tank, 5 obrněných automobilů, 80 obrněných transportérů a 260 automobilů = 377,50), může MD při variantě A dosáhnout čelem čáru rozvinutí za 1 hod., ukončit rozvinutí 1. sledu za 2 hod.:

při variantě B dosáhnout čelem čáru rozvinutí za 1,15 hod., ukončit rozvinutí 1. sledu za 2,15 hod. a při variantě C dosáhnout čáru rozvinutí za 1,30 hod., ukončit rozvinutí 1. sledu za 2,30 hod.

Tento propočít dokazuje, že velitel sboru musí v každém případě vydat rozkaz pro zahájení přesunu MD bezpodmínečně dříve než vydá rozkaz pro její zasazení za účelem získání času pro organizaci zasazení MD a to ve shora uvedených časových rozmezech.

Při zasazení MD podle varianty A bude hrát čas rozhodující úlohu při plnění úkolu sboru, jelikož se MD bude rozvíjet plně a tím nejen že se prodlouží doba stanovená k jejímu rozvinutí, ale prodlouží se i doba potřebná k organizaci útoku MD, jež si vyžadá minimálně 1,5 až 2 hodiny, i když část, t. j. 0,5 až 1 hodina může jít na vrub přesunu.

Při variantě B jest zdnalivě časová tíže menší, jelikož se zpravidla nebude rozvíjet MD celá, ale pouze její první sled. Časová ztráta zde vzniká proto vlivem rozvíjení MD, ale v důsledku potřeby 1 až 2 hodin na organizaci součinnosti, jelikož přibližně v tutéž dobu velitelé PD zasazují své druhé sledy, čímž se organizace součinnosti stává komplikovanější. Jest pochopitelné, že s organizací součinnosti může být započato před zahájením rozvíjení MD. V tomto případě velitelský stupeň AS, PD a MD nejlépe ukáže, jak pružně dovede velet a organizovat součinnost v průběhu boje.

Při variantě C MD za přibližně stejnou dobu (po zahájení přesunu) i jako při variantě B může přejít do pronásledování v mezipásmním prostoru.

Závěr: Nevyžaduje-li toho zvlášť situace na bojišti, zasadí MD po skončení průlomu hlavního pásma obrany divisemi prvního sledu, jelikož pouze v tomto případě jest nejen zachována plná bojovost MD, ale i časově jsou splněny požadavky pro průlom celé taktické hloubky v průběhu prvního dne útoku. Nutno však vždy uvážit, že za stávajícího vybavení prvního sledu AS průlomovými prostředky, které zpravidla nedosáhnou v počtech tanků a děl na 1 km potřebné hustoty, nutno v plánu boje AS plánovat nejméně dvě varianty zasazení MD, při čemž první varianta bude se shodovat s předpisovými normami (za předpokladu správně provedeného ocenění situace a ujasnění úkolů), druhá o stupeň nižší, kdy nepřítel neprovede protiútok divisními zálohami a obsadí postavení divisních záloh. V každém případě nutno v plánu boje AS počítat se skutečností, že v organizaci americké PD je tankový prapor v hodnotě 66 středních a 4 těžkých tanků a že počet tanků prvního sledu našeho armádního sboru nebude zpravidla převyšovat 90 až 100 tanků, což nedovolí vytvoření druhého tankového sledu v divisích prvního sledu AS. Tento nedostatek tanků bude velitel AS zpravidla odstraňovat zasazením MD na doprolovení postavení divisních záloh. V případě, že první sled AS bude dostatečně vybaven posilovými tanky, bude velitel AS plánovat zasazení MD až po skončení průlomu hlavního obranného pásma.

Bojová sestava MD: bude odpovídat především rázu obrany nepřítele a jeho pravděpodobné činnosti na bojišti v době, kdy MD má být zasazena.

Nejčastějším případem bude zasazení mechanizovaného a tankového pluku v prvním sledu, při čemž tankový pluk bude zasazen na směr hlavního úderu MD. Tato bojová sestava však vyžaduje důkladné organizace dělostřeleckého umlčení PT obrany na postavení sbor. záloh nepřítele. V případě dobře organizované obrany, včas zaujaté, s široce rozvinutými ženijními překážkami a zátarasy budou zpravidla v prvním sledu MD oba mech. pluky.

Není vyloučena i možnost bojové sestavy v jednom sledu, která bude zpravidla použita v případech narychlo organizované nebo narychlo zaujaté obrany nepřítele, a to jak při průlomu hlavního obranného pásma, kdy může být nasazena v prvním sledu armádního sboru, tak při průlomu pásma sborových záloh nepřítele, zpravidla však pouze v případě, kdy průlom z chodu se nazdařil a velitel AS se rozhodl provést průlom druhého pásma obrany s urychlenou přípravou ve zkráceném čase.

Závěr: Čl. 284 sl. předpisu „Průlom ustálené obrany“ stanoví: „Použití rychlých vyšších jednotek, určených k rozšíření úspěchu v operační hloubce, k samostatnému průlomu neb k sloučení průlomu druhého obranného pásma, je přípustné jen tehdy, byly-li síly a prostředky vyšších jednotek všech druhů vojsk spotřebovány“. Tento článek jasně ukazuje na povinnost velitele armádního sboru dokončit ke konci druhého dne útoku průlom celé taktické hloubky obrany nepřítele a zabezpečit zasazení rychlých vyšších jednotek. Jest proto na veliteli armádního sboru, aby v průběhu průlomu natolik zvládl vyvíjející se situaci a správným jejím vyhodnocením vyloučil možnost předčasného neb pozdního zasazení mechanizované divise. Zasazení dvou

MD sborů prvního sledu armády k průlomu pásma sborových záloh i bez účasti pěších divisí může zabezpečit dostatečně široké pásmo pro zasazení ARS do průlomu, při současném zabezpečení dostatečně rychlého tempa útoku k splnění úkolu sboru na sklonku D I.

Dělostřelecké zabezpečení zasazení MD
V okamžiku, kdy MD bude zasazena do průlomu stojí před dělostřelectvem sboru tyto úkoly:

- podpora boje pěchoty a tanků mezi postavením plukovních a divisních záloh,
- provedení palebného přepadu na nepřátelská postavení na čáře zasazení,
- zabezpečení rychlého tempa útoku a zasazení druhých sledů divisí a druhého sledu sboru,
- umlčení těch praporů nepřítele v týlu vlastních vojsk, kterých se pěchota dosud nezmocnila a které by mohly ohrozit palbu i aktivními akcemi přesun MD,
- vést boj s minomety a dělostřelectvem nepřítele,

— znemožnit přesuny záloh nepřítele a případné protiútoky do boků útočné sestavy sboru,

- rušit pozorování,
- zabezpečit vyjití vojsk po průlomu hlavního pásma obrany do mezipásenného prostoru,
- provést částečnou decentralizaci dělostřelectva a tím umožnit rychlejší tempo pronásledování v mezipásenním prostoru.

Zásadním požadavkem jest, aby pěchota prvního sledu sboru se nezastavovala před postavením divisních záloh nepřítele a začala s průlomem tohoto postavení v okamžiku, kdy k němu přijde. Tato zásada sovětského umění vyžaduje pochopitelně tvrdé organizace součinnosti všech jednotek a sboru, které v tuto dobu budou stát před úkolem průlomu postavení divisních záloh nepřítele, hlavně pak důkladnou organizaci dělostřeleckého zabezpečení průlomu.

Po skončení podpory útoku dělostřelectvo zabezpečuje plynulost boje v hloubce obrany nepřítele palebnými soustředěnými vedenými na žádost pěchoty a tanků a na základě vlastního pozorování.

Vycházíme-li z organizace nepřátelské obrany víme, že na postavení divisních záloh může se sbor setkat s odporem divisní zálohy nepřítele v síle do pluku a s částí sil praporů I. sledu, které ustoupily na postavení plukovních záloh, jejichž bojová hodnota však bude již silně ořezána. Musí proto dělostřelectvo provést jednorázovou krátkou přípravu průlomu tohoto postavení, jehož hloubka nebude zpravidla větší než hloubka rotního rajonu obrany budovaného buď ohniskovým systémem nebo systémem zákopovým. V žádném případě však nebude hlubší jak 1 až 1,5 km.

Potřeba dělostřelectva:

a) ohniskový systém:	
jeden p. pl. = 27 čelních opěrných bodů po 6 ha —	
potřeba pro umlčení	27 děl. oddílů
24 ks min. 81 mm potřeba	4 „
12 ks min. 106 mm potřeba	2 „
12 PT kanonů 7,5 cm	2 „
oslepení pozorovatelů	
(1 km — 1 odd.)	6 „
celkem	41 děl. oddílů

t. j. 592 hlavní za předpokladu, že zálohy, dělostřelectvo a týly bude umlčovány ADS;

b) zákopový systém:

18 km zákopů vyžaduje 600 hlavní, t. j. 50 oddílů, ostatní potřeba zůstává (14 odd.), t. j. celkem 768 hlavní (64 oddílů).

Sbor v tomto okamžiku bude disponovat vším dělostřelectvem a to jak organickým tak i posilovým. Vycházíme-li z předpokladu, že AS na směr hlavního úderu armády bude posílen jednou dělostřeleckou divízí a dělostřelectvem druhého sledu armády, které může plnit úkol bez změny palebných postavení po celou dobu průlomu hlavního obranného pásma, bude velitel dělostřelectva AS disponovat hlavními dělostřeleckými pluky divízie prvního sledu, dělostřeleckými pluky MD, dělostřeleckého pluku AS, dělostřelecké divízie, dělostřelectva AS druhého sledu armády.

Celkem to bude asi 650 hlavní.

Bude-li přemístění dělostřelectva plánováno podle zásady, že $\frac{1}{3}$ dělostřelectva bude na starých palebných postaveních ve východišti útoku (v daném případě hlavně druhého sledu armády, které se zpravidla dávají s podmínkou, že nesmí změnit svá palebná postavení), $\frac{1}{3}$ dělostřelectva bude se přemísťovat a $\frac{1}{3}$ bude na nových palebných postaveních, bude mít velitel dělostřelectva AS k zabezpečení průlomu zastavení divízních záloh asi $\frac{1}{3}$ hlavní, čili počet, který zhruba splňuje požadavek jednorázového umlčení celého postavení divízních záloh v případě, že jest budováno ohniskovým systémem.

Plánování palby bude v tomto údobí boje AS provedeno tak, že dělostřelectvo povede na nových palebných postaveních palbu podle požadavků a plánů velitele divízie a velitelů pluků, dělostřelectvo na starých palebných postaveních podle požadavků velitele AS. Velitel AS může v tomto okamžiku účinně projevit svůj vliv na zabezpečení zasazení svého druhého sledu pouze v tom případě, jestliže dělostřelectvo skončí svůj přesun a to dříve než se začne přesunovat MD.

Trvání dělostřeleckého přepadu nesmí přesahovat 15 až 20 minut, což jest doba, ve které pěchota překoná posledních 400 až 500 m na ztečnou vzdálenost.

Štáb dělostřelectva sboru je povinen vypracovat plán dělostřeleckého zabezpečení zasazení druhého sledu sboru, který jest pak součástí celkového plánu zasazení MD.

PTO

Přesun, čára rozvinutí a čára zasazení MD musí být chráněny od možných protiútoků tanků nepřítele. Proto v plánu zasazení MD štáb sboru vyhodnotí

jednotlivé nebezpečné směry, které dávají nepříteli možnost použití tanků a organizuje celý systém protitankové obrany prostředky divízie prvního sledu a prostředky sboru.

V žádném případě nesmí dojít k tomu, aby část, případně celá MD byla napadena protiútokem nepřítele, a to jak divízní zálohou tak i jeho druhým sledem sboru případně sborovou zálohou.

Na včasné zastavení a odrazení tankového protiútku nepřítele musí být pamatováno již v rozhodnutí velitele AS a při organizaci součinnosti prováděné velitelem sboru i veliteli divízie v období organizace a plánování útočného boje. Povinností velitele sboru je určit prostředky a odpovědného velitele pro odrazení nepřátelského protiútku podle jednotlivých možných směrů, a to na celou hloubku plánovaného útočného boje.

V okamžiku zasazení MD budou protitankovým zabezpečením zainteresovány zpravidla veškeré protitankové prostředky prvního sledu sboru, sborové protitankové zálohy a sborového POZ a není vyloučeno, že i některé kanonové oddíly ze sestavy PDS a DDS prvního sledu sboru.

PLO

Protiletecká obrana přesunu MD a jejího zasazení bude organizována štábem sboru za využití organických a posilových protiletadlových prostředků a bude hlavním úkolem sborové PL skupiny v průběhu boje.

Vzhledem k tomu, že zasazení mechanizovaných divízií sborů prvního sledu jeví se důležitým okamžikem útočné operace, budou štábem armády koordinovány plány protiletecké obrany sborů s plánem protiletadlové obrany armády.

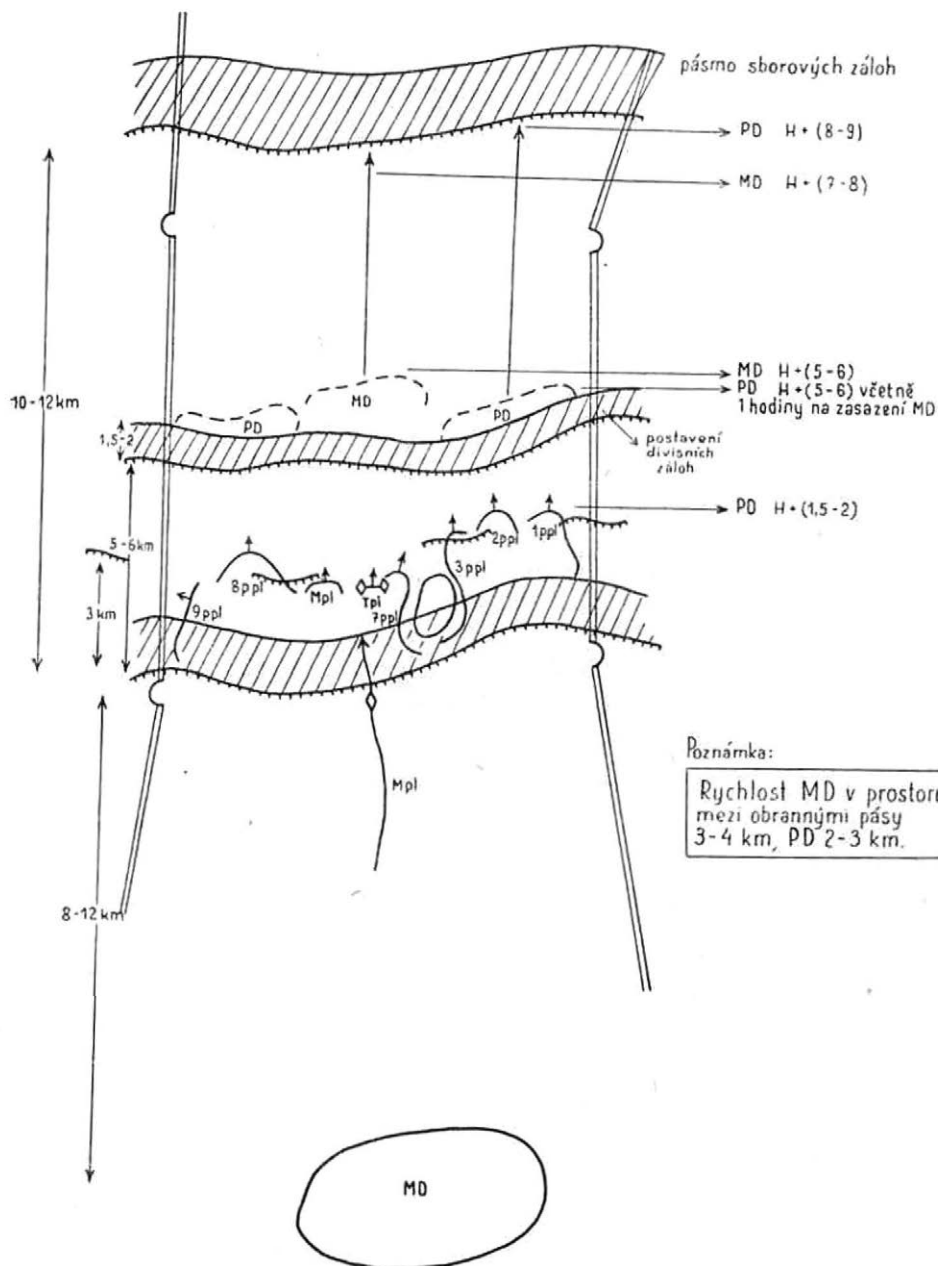
Závěr:

MD může být zasazena v kterémkoliv fázi útočného boje AS.

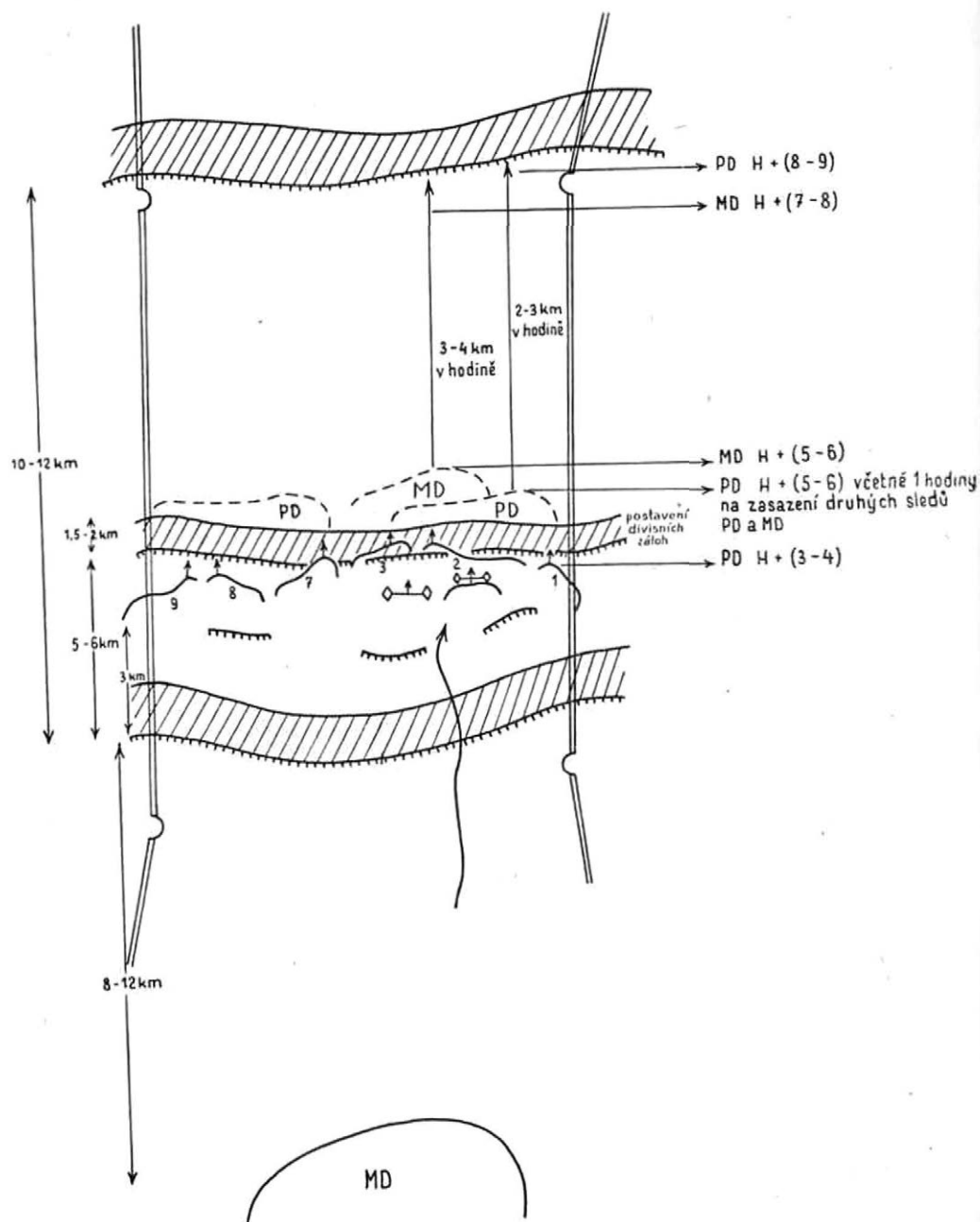
Nejpříznivějším způsobem zasazení MD je zasazení po skončení průlomu hlavního obranného pásma divízí prvního sledu.

V důsledku nedostačujícího vybavení AS průlomovými prostředky (hlavně tanky a dělostřelectvem) nutno předvídat možnost zasazení MD v nejlepším případě k doprolomení postavení divízních záloh nepřítele.

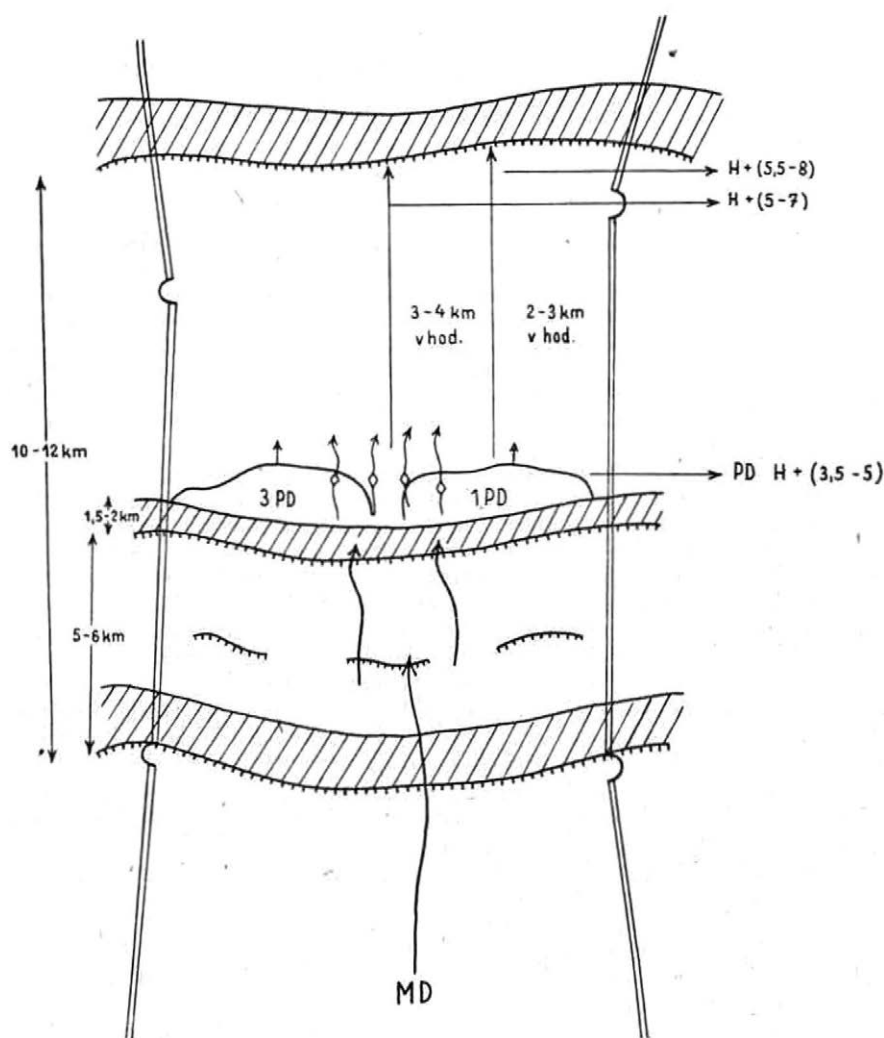
Při plánování útočného boje AS nutno vždy pečlivě uvážit a podrobně rozebrat všechny prvky oceněné situace s důrazem na nepřítele a jeho možnosti.

Schema 1. MD prolamuje postavení divisních záloh (varianta A)

Schema 2. MD doprolamuje postavení divisních záloh (varianta B)

Schema 3. MD je zasazena po skončeném průlomů postavení divisních záloh (varianta C)

Poznámka redakce: Na výzvu otištěnou v minulém čísle VM na str. 114 nedostala redakce VM žádný další diskusní příspěvek k článkům plk. Jána Lipového, otištěným ve 3. a 4. čísle VM/1953 a ani k ostatnímu obsahu Vojenské mysli. — Plk. Lipový sám ústně diskutoval s několika čtenáři své studie o otázkách zasazení MD do průlomů a na podkladě této diskuse napsal několik doplňujících poznámek ke svým článkům, které redakce otiskuje na dalších stránkách této rubriky.